

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 52. — ŠTEV. 52.

NEW YORK, TUESDAY, MARCH 5, 1935. — TOREK, 5. MARCA 1935

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

AMENDMENT SEN. MCCARRANA V NEVARNOSTI

SENATOR GLASS BO STAVIL PO KONFERENCI Z ROOSEVELTOM SENATORJEM NOVE PREDLOGE.

Proračunski odsek bo danes ali jutri ponovno razpravljalo o vladni predlogi. — Senator McCarran je zavohal past, ki mu jo hoče nastaviti vlada. Administracija še vedno upa, da bo predloga glede dobave dela sprejeta brez vsakih bistvenih izprememb. — Proti Rev. Coughlinu in Longu.

WASHINGTON, D. C., 4. marca. — Danes se je predsednik Roosevelt dolgo časa posvetoval s senatorjem Glassom, načelnikom proračunskega odseka. Pozneje je rekel Glass časniškim poročevalcem, da so precej dobri izgledi za sprejem vladne predloge, tikajoče se 4880 milijonov dolarjev za pomoč in dobavo dela nezaposlenim.

McCarranov amendment, ki določa za delavce, zaposlene pri javnih gradnjah, krajevne mezde, je spraval predlogo na mrtvo točko, toda tudi to ovira se bo dalo uspešno premagati.

Kakor znano, je senat odobril McCarranov amendment s 44 proti 43 glasovom.

Predsednik je določil, naj znaša mezda pri vladnih gradnji zaposlenega delavca približno petdeset dolarjev na mesec. To je nekoliko več kot je podpora, ki jo dobivajo sedaj nezaposleni, in nekoliko manj kot znaša povprečna plača delavca v privatni industriji.

Ako bi obveljal McCarranov amendment glede krajevnih mezd, bi 4880 milijonov dolarjev nikakor ne zadostovalo, pač bi pa morala biti — že vsaj po mnenju nekaterih — vsota še enkrat tako velika.

Senator Glass je naznanil, da se bodo člani proračunskega odseka sestali jutri ali najkasneje po jutrišnjem.

Natančna smer sicer še ni znana, toda na konferenci v Beli hiši, ki so se je udeležili poleg predsednika tudi demokratični voditelj senator Robinson, in senator Byrnes ter reliefni komisar Hopkins, so bili najbrž sestavljeni točni načrti, kako bo mogoče predlogo uveljaviti brez posebnih težkoč.

Senator McCarran domneva, da mu skuša vlada nastaviti past. Po njegovem mnenju namerava je predlogo razcepiti ter namestu ene staviti dve. Prva bi določila približno tisoč milijonov dolarjev za direktno podporo nezaposlenom, druga pa štiri milijarde dolarjev za javne gradnje. Na ta način bi bilo mogoče preprečiti v poslanski zbornici direktno glasovanje o McCarranovem amendmentu.

General Hugh S. Johnson, svoječasni načelnik NRA, je včeraj govoril v newyorškem Waldorf-Astoria hotelu pred tristo industrijskimi magnati, in senatorji in politiki.

Dejal je, da preti deželi zmeda in diktatorstvo, če se ne bo posrečilo obnoviti nekoliko navdušenja in solidarnosti, ki je prevladovala leta 1933. Če se ne bo to prav hitro zgodilo, bo dežela v veliki nevarnosti.

Republikancem je očital, da se niso ničesar naučili in ničesar pozabili, slednjič se je pa spraval nad senatorja Huey Longa in Rev. Coughlina, katerima je očital, da sta voditelja prismuknjencev, kateri gredo za vsakim, ki jim dovolj obljubi.

Svoj govor je zaključil z besedami: —

— Niti dva nista med nami, ki bi v vseh ozirih soglašala. Tudi jaz se ne strinjam z vsem, kar je storil predsednik. Zdi se mi pa, da je naše edino upanje v njem in da edino on zamore rešiti deželo pred smrtno nevarnostjo, ki ji preti.

— Senator Long obljublja vsakemu Amerikancu pet tisoč dolarjev dohodkov na leto. Če bi hotel uresničiti ta blazen načrt, bi morali znašati dohodki Amerike vsako leto petstotisoč milijonov dolarjev, torej približno šestkrat toliko kot znašajo sedaj. Da je to nekaj nemogočega, je jasno samo po sebi.

Kreta se je pridružila revolucionarjem

PREPIR ZARADI OROŽJA

Angleži pobijajo ameriško stališče. — Anglija noče naznanjati števila izdelanega orožja.

Zeneva, Švica, 4. marca. — Ameriška delegacija na razorožitveni konferenci bo svojo prvotno stališče znatno ojačila in bo pričela boj za doseg omejitve mednarodne trgovine z orožjem.

Po dosedanem načrtu naj bi bilo izdelovanje napadalnega orožja prepovedano, ako vlada zato ne izda dovoljenja. V namenu, da bi preprečila nakopičenje orožja zasebnih tvrdk, je ameriška delegacija vložila dodatni predlog, da vlada izda dovoljenje samo takim tvrdkam, ki naznanijo vladi muničjska naročila.

Angleži se protivijo vsaki objavi tozadevnih števil. Angleška delegacija je stavila predlog, da se obvežejo vse vlade, da vsako četrtletje v Ženevo naznanijo množino izdelanega orožja, ki bo razvrščeno v skupine, za katere bo navedena vrednost, ne pa tudi število posameznega orožja.

S tem predlogom pa Amerikanci niso zadovoljni, ker glavni ameriški delegat Hugh Wilson zahteva, da mora biti naznanjeno vsako posamezno orožje in cela zgodovina izdelave od surovega materiala do izviršitve.

Med najnevarnejšimi problemi konference so: 1. boj za objavo vseh podrobnosti o izdelovanju orožja, mesto naznanila o skupni vrednosti izdelanega orožja, in 2. nadzorstvo orožja na mestu, čemur se upirajo Angleži.

12. marca bo odbor za izdatke za narodno obrambo skušal doseči sporazum za objavo vojnega proračuna. O tem vprašanju se bo razvila zelo ostra debata. Medtem ko Amerikanci zahtevajo, da se objavi vojni proračun, nočejo privoliti v omejitev vojnega proračuna. Odbor v Ženevi skuša postaviti preiskovalni odbor, kateremu morajo vse države naznaniti in opraviti vse podrobnosti narodnih izdatkov.

KRMLJENJE FAZANOV

Aberdeen, S. D., 4. marca. Športniki skrbijo, da fazani ne bodo trpeli lakote. V zrak so poslali aeroplan z žitom, ki je bilo raztreseno po krajih, kjer je bila lanske leto velika suša in farmerji niti za sebe niso dovolj pridelali žita.

STAVKA V DUBLINU

Dublin, Iraka, 4. marca. — Dublinske ulice so zapuščene, ko so zastavljali vsi vozniki na busih in polničnih železnih. Na stavki je 2000 članov dveh prevoznih organizacij.

ABESINIJA SI ŽELI MIRU

Poslanik pravi, da se Abesinci ne bodo dotaknili niti kamna v italijanski koloniji. — Več parnikov odpluje iz Napolja.

Rim, Italija, 2. marca. — Pred zastopniki inozemskega časopisja je abesinski poslanik Negrades Jezus prebral slovesno izjavo o namelih svoje vlade.

Prišel je z zaprisego na svojo čast, na čast svoje domovine in na čast svojega cesarja, da Abesinija ni nikdar imela napasti italijanskih kolonij in jih tudi v bodoče ne bo nikdar napadla. Poslanik je rekel, da je isto zagotovilo dal tudi cesar Halei Selassie kralju Viktorju Emanuelu in Mussoliniju.

„Navzlic temu pa Italija“ je rekel poslanik, — še dalje mobilizira in pošilja vojake in vojni material v Vzhodno Afriko. Še včeraj je italijanska vlada naznanila nadaljne odredbe vojaškega značaja. Rečeno je bilo, da so te odredbe obrambnega značaja, toda moram ponoviti, kar sem že pogosto izjavil italijanski vladi, namreč, da si more Italija prihraniti pošiljanje vojaštva in vojnega materiala v Afriko, ker Abesinija ne namerava napasti. Ako bi bila Italija brez vsakega vojaka in brez vsakega topa v svojih kolonijah, Abesinija se ne bi dotaknila niti enega kamna“.

Poslanik je svojo izjavo zaključil z zagotovitvijo, da želi Abesinija živeti v miru s sosednjimi kolonijami, ki pripadajo velikim silam. Abesinija ima prijateljsko pogodbo z Italijo in ji hoče ostati zvesta, ker daje jamstvo, da je mogoče sedanjí spor mirnim potom poravnati.

BIK JE VRGEL VLAK S TIRA

Cecil, Ala., 4. marca. — Velik bik, ki se je postavil na železniški tir, je povzročil, da je skočila s tira lokomotiva tovornega vlaka in devet železniških voz. Pri tem sta bila ubita strojevodja T. H. Cox in kurjač R. C. Vorus. Ko je lokomotiva zadela bika, je skočila s tira in se zvrnila v jarek.

DEMONSTRACIJE V MEHIKI

Guadalajara, Mehika, 4. marca. — Tri osebe so bile ubite in osem ranjenih, ko je nekdo streljal na množico 3000 ljudi, ki so korakali po ulicah v protest proti socijalističnemu pokolu v šolah. Voditelji demonstrantov trdijo, da so rdečesrajčniki in civilno preoblečeni policisti streljali na množico.

HAUPTMANNOV SKLAD SE VEČA

Nemško telovadno društvo je nabralo \$1200. Hauptmannova žena je zagotavljala nedolžnost svojega moža.

Passaic, N. J., 4. marca. — Obrambni sklad za Bruno Richarda Hauptmanna je narasel za \$1200, ko je Mrs. B. R. Hauptmann pred 1000 člani nemškega telovadnega društva agitirala za prispevke, da bo mogla za svojega moža doseči novo sodnijsko obravnavo.

Mrs. Hauptmann je govorila v nemškem jeziku ter je zatrjevala svoje prepričanje, da je njen mož nedolžen nad umorom Lindberghovega sina.

„Vzeli so mi moža“, je rekla, „vzeli so očeta mojega otroka. Prosim, pomagajte mi, da ga dobim nazaj. Vem, da je nedolžen. Ko sem slišala razsodbo, sem šla domov in sem jokala z otrokom“.

Ko so ženske med poslušalci jokale, je Mrs. Hauptmann na odru nadaljevala:

„Pomagajte mi, da dobim novo obravnavo za svojega moža. Karkoli boste dali, bo pomagalo njemu, meni in otroku“.

ZBLIŽEVANJE MED JAPONCI IN KITAJCI

Gen. Čjang Kaj - Šek je za prijateljstvo z Japonsko. — Japonski posredovalec v Kantonu.

Hankov, Kitajska, 4. marca. General Čang Kaj-šek, je rekel, da se popolnoma strinja z nazori, katere je izrazil ministrski predsednik in zunanji minister Vang Čing-vej v svojem govoru o kitajsko-japonskih odnosih, ko je izrazil upanje v izboljšanje mednarodnih odnosov.

V svoji brzojavki na ministrskega predsednika pravi kitajski vrhovni poveljnik general Čang Kaj-šek:

„Zaradi miru na Daljnem Istoku in po celem svetu naj bi bila vaša priporočila popolnoma izvršena. Dovolite mi, da izrazim popolno odobravanje vaše čudovite izjave, ki se vjema z mojimi nazori, katere sem objavil v časopisju.“

„Ker so voditelji osrednje vlade prišli do gotovega zaključka bom na podlagi te politike storil vse, kar je v moji moči in sodeloval z vami v doseg tega cilja“.

Kanton, Kitajska, 4. marca. Politični posredovalec japonske armade general Kenzi Doihara je prišel v Kanton. Zanimal pa je, da je prišel iz političnih namenov, da bi pridobil kantonsko vlado, da bi podpisala narodno vlado v Nankingu pri zbližanju z Japonsko.

AEROPLANI SO BOMBARDIRALI VENIZELOSOVO STANOVANJE

ATENE, Grška, 4. marca. — Grška revolucija se je razširila na Macedonijo in Tracijo ter na druge kraje in Kreta se nahaja v rokah revolucionarjev. Revolucijo so pričeli republikanci pod vodstvom Eleutherios Venizelosa, ki se nahaja na svojem domu v Caneji na Kreti in generala Nikolaja Plastirasa. Uporniki hočejo preprečiti, da bi Grška zopet postala monarhija, kakor želi vlada ministrskega predsednika Tsaldarisa.

SIAMSKI KRALJ JE ODPSTOPIL

Kralj Pražadipok je proti revoluciji v svoj prilog. — Svoje odpovedi ne bo preklical.

London, Anglija, 4. marca. V svoji odpovedi, ki je bila sedaj objavljena, gre siamski kralj Pražadipok celo tako daleč, da ne bo odobral revolucije v svoj prilog, ako bi se kdaj pričela.

V svoji odpovedi piše kralj med drugim:

„Ne želim, da bi kdo zaradi mene v Siamu pričel kak nemir. Ako pa kdo pri vsem to stori in pri tem imenuje moje ime, moram ozjaviti, da se bo zgodilo brez mojega dovoljenja in brez moje podpore“.

Cranleigh, Anglija, 4. marca. — Siamski kralj Pražadipok, ki je vladal 10,000,000 podanikom, je sedaj privatna oseba. Od sedaj bo dalje živel kot knez Sukodaja. V svoji odpovedi si ni postavil naslednika. Njegov sklep je bil objavljen v naslednjih kratkih stavkih: „Vse je končano. Ni več kralja. Odpovedal se je“. S tem je kralj končal s svojo vladno spor, ki se je vlekel več mesecev. Svojo odpoved je že podpisal v soboto.

Časnikarskim poročevalcem je podal naslednjo izjavo:

„Prosim vas, da mi storite samo to uslugo, da me ne nazivljate več „brat meseca“ in „lastnik 24 dežnikov“. Ne vem, kdo je iznašel te naslove. V Siamu so sicer v resnici obredi dežnikov, toda nekdo si je moral izmisliti, da imam 24 dežnikov in da sem sorodnik meseca. Zagotovem vam, da to ni res“.

London, Anglija, 4. marca. Londonski list „Daily Mail“ prihaja iz Lausanne v Švici poročilo, da je bil kraljevemu nečaku princu Ananada ponudni siamski prestol. 11 let stari princ Ananada, ki v Švici obiskuje šole, je prvič slišal, da se je njegov stric kralj Pražadipok odpovedal prestolu. Siamski poslanik v Parizu je potoval v Lausanne, da je princa obvestil. Poleg tega je imel poslanik dolg razgovor s prinčevno materjo, princeso Songkla.

Tsaldaris je na opetovano Venizelosovo svarilo vedno zatrjeval, da bo ostal vedno zvest republikanski ustavi, toda njegova politika je bila obrnjena v nasprotno smer. Monarhisti žele postaviti na grški prestol izgnanega kralja Jurija, ki sedaj živi v Londonu.

Republikanci imajo na svoji strani velik del armade in večino vojne mornarice. Bojne ladje upornikov se nahajajo na Kreti in so se postavile Venizelosu na razpolago. Revolucionarji na Kreti so se polastili vseh brzojavnih postaj in javnih poslopij ter so zaprli guvernerja Apostikisa.

Vladni aeroplani so bombardirali Venizelosovo vilo v Halepi, pol milje od Caneje na Kreti. Venizelosovi pristaši pa so aeroplane odgnali s strojnimi puškami.

Iz višine 150 čevljev so aeroplani vrgli bombe na krov poveljniške ladje Averov.

Vlada je razglasila, da se bo proti revolucionarjem poslala vseh sredstev, da jih zatre in da proti upornikom ne bo imela nikakega usmiljenja. Pod zastavo so bili poklicani trije letniki. Vlada tudi zatrjuje, da obvlada položaj v Atenah, vendar se je garnizija v Gedeazahu izrekla za Venizelosa in revolucija se je tudi že razširila na grško Macedonijo.

Močne vladne čete so razgale upornike v Drami in Kavali.

POMLADANSKO VREME V RUSIJI

Mokva, Rusija, 4. marca. — Zadnja dva tedna vlada tako milo vreme, da je skopnel že skoro ves sneg in v južnih krajih so že pričeli orati zemljo. Tako gorkega vremena ne pomnijo niti najstarejši ljudje.

Ako ostane tako vreme še en teden, se bo led na reki Moskva staljal že v marcu, mesto v aprilu.

Ako se bo pomlad res pričela 6 tednov prej, kot navadno, tedaj je mogoče pričakovati bogato letino. Ako pa zopet nenadoma pritisne mraz, tedaj bo poljedelstvo trpelo veliko škodo.

DAVEK ZA SAMCE

Budimpešta, Madžarsko, 4. marca. — Madžarska vlada namerava naložiti na neporočene moške in ženske, ki so v zreli starosti, davek.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

Frank Troha, Barberfon, O.:

DOBER CLOVEK

Prva leta mojega bivanja v Združenih državah sem bil zaposlen v premogorju. V premogovnem okrožju sem ostal okrog dve leti. Ko nekega dne rov ni obratoval, sem se odločil, da obiščem znanca v drugi naselbini. Z njim sva se poznala še v stari domovini ter sva si bila dobra prijatelja. Naselbina, v kateri je bival, je bila oddaljena okrog 50 milj in tja je vozil vlak po dvakrat na dan.

Po par urni vožnji sem obšel pred hišo mojega znanca. Potrkam na vrata in koj mi pride odprta mlada rdečelica ženska. Ona me ni poznala. Predstavim se ji, kdo sem in odkod pridem in vprašam po svojem znanecu oziroma po njenem možu.

Povedala mi je, da moža ni doma, da je odšel k pogrebu nekega premogarja, ki je umrl za pljučnico.

"Vrnil se bo kmalu, če se ne bo kje zadržal. Vem, da ga boste počakali. Zelo bo presenečen, ker ste prišli tako ne pričakovano. Kar vstopite, vam bom pripravila kaj prijetnega."

Postregla mi je s četrtgallon-eko steklenico pive, nato je pa hitela pripravljati jedajočo. Čeprav sem se branil in ugovarjal, da ni potrebno, se ni ozirala na moje besede. V kratkem času so že stale na mizi razne dobrote.

Čakajočo moža je pripovedovala eno in drugo, kako je z delom, koliko se zasluži in kako rinejo naprej z življenjem. Končno je pa pogovor nanesel na mrtvega premogarja, ki so ga baš tisti čas odnesli k večnemu počitku.

Ko mi pove ime umrlega premogarja, sem se začudil in debelo pogledal, da se me je kar ustrašila in me je boječe vprašala:

"Kaj ste se pa tako začudili? Mar ga poznate?"

"Kaj ga ne bi poznal, saj je od tam doma kakor jaz. Od mojega doma v starem kraju, je bilo komaj pol ure hoda do vasice, kjer je bil njegov dom. Neštetokrat sva se že videla in tudi delala sva že skupaj v gozdu in na polju. Prav žal mi je, da nisem prej prišel in mu še enkrat pogledal v obraz."

Ni treba, da bi pokojnika po imenu imenoval, in ker že več let spi v hladnem grobu, se mi tudi ni treba bati, da me bo prišel potegniti za ušesa.

Na kratko hočem povedati njegovo zgodbo.

V starem kraju je lastoval malo domačijo. Stariši so mu umrli, ko je bil baš izlezel iz deških let in postal fant, ki se lahko sam preživlja in mora vedeti, kaj je prav in kaj ne. Na svojem domu ni dolgo samotaril. Oženil se je in nato sta z ženo upravljala domačijo in obdelovala zemljo. Leta so potekala drugo za drugim. Nabrali so se jima otroci in končno sta imela že štiri. Za denar je šla vedno tesna, in končno se je podal v Ameriko. Parkrat je pisal domov in prvo leto tudi nekaj poslal, nato je pa vse utihnilo. Od njega ni bilo ne duha ne sluha. Nič več ni poslal denarja in tudi nič več ni pisal. Ko sem čez par let tudi jaz odšel v Ameriko, so se njegova žena in otroci nahajali v silno bednem položaju. Če bi jim ne pomagali dobri ljudje, bi bili pomrli od glada.

Tega nisem hotel povedati gostiteljici, pač sem pa hotel kaj več izvedeti o njegovem življenju v Ameriki. Vprašal sem, kako je živel, če je kaj zaslužil itd. Začela mi je bolj podrobno pripovedovati:

"Veste, to je bil dober človek. Ne verjamem, če bi se za katerim tako žalovali, kakor za njim. On je prihajal na vse prireditve in z denarjem pripomogel, kjer je bilo potrebno. Po društvenih sejah je večkrat plačal vsem za pijačo. Vidite, tedaj ni bil dolar zadosti, poseči je bilo treba po desetaku in tudi več. Pri neki prireditvi so ga počastili s tem, da je predstavljal sv. Miklavža. Tega je bil tako vesel, da je sam kupil za dvajset dolarjev igrače, sladkarij in orehov, kar je razdaljal otrokom. In koliko še drugega je storil v prid naselbini in našim ljudem."

"Kako pa to, da ni nič pomagal svoji ženi in svojim otrokom v stari domovini? Prvo leto jim je nekaj poslal, zatem je pa vse utihnilo, kot ne bi bil več med živimi, — sem vprašal.

"Ali je bil oženjen? Mi tega nismo vedeli in sam ni nikoli omenil, da bi imel ženo in otroke. No, če je bil res oženjen, je moral imeti za ženo zelo slabo žensko, ker tako dober človek, kakor je bil on, ne bi svoje družine kar tako zapustil."

"Kakor razvidim, ste vi v zmoti in vsi tisti, ki trdijo, da je bil to dober človek. Jaz poznam njegovo ženo. Bila je poštena, pridna in delavna ženska in v stanu prenesti še večje gorje, kakor jo je doletelo. Če bi bila katera druga na njenem mestu, bi jo bilo pritiralo v obup."

Nekaj časa je gledala v tla in ni vedela odgovora. Še bi se bila pogovarjala, toda nadaljni pogovor nama je prekinil njen mož, ki je prišel od pogreba.

Krepko sva si stisnila roke. Njegov žalosten obraz je takoj postal veselejši.

"Kdo bi si tu mislil, da te bom dobil na domu! Baš so mi zagreblili enega prijatelja, pa dobim drugega v nadomestilo," se je jedrnatno odreže.

"Mi je že tvoja žena povedala o žalostnem slučaju! Toda mene ne boš dobil v nadomestilo, ker sem prišel samo na obisk."

"Pa menda ne boš takoj odšel nazaj? Par dni boš vseeno ostal pri nas."

"Še danes moram nazaj in prišel sem zato, ker rov danes ne obratuje."

Vsi trije smo se pogovarjali. Posebno dosti sva si imela jaz in moj znanec povedati. Predno sem se poslovil, sem ga prosil, naj on kaj ukrene, da bo dobila po umrlemu premogarju njegova žena denar in drugo imetje, če ga je kaj imela. Moj znanec tudi ni vedel, da je bil umrl "dobri človek" oženjen in da je imel otroke. Obljubil mi je, da bo storil, kar mu je v moči. Nekaj dni po ženini gotovo dobila po možu, ker je bil tudi v družini in zavarovan za posmrtnino.

Kakor sem pozneje izvedel, ni umrl znanec nič zapustil. Zavarovan je bil le za toliko, da je bilo komaj za pogreb. Njegova žena je par mesecev po smrti svojega moža preljela veliko pismo. Toda v pismu je bil naveden račun nekega

(Nadaljevanje na 4. strani.)

KRALJEV VNUK — FILMSKI REŽISER

Vnuk švedskega kralja, ki se je moral nedavno odreči vsem rodbinskim pravicam, da bi se mogel oženiti s hčerko berlinskega veletrgovca Petzolda, se bo te dni ločil. Najbolj čudno

pri tem pa je, da je zahtevala ločitev njegova žena. Exprine Sigward, zdaj navaden državljani Bernadotte, je navdušen za film in tudi sam zelo rad dela filmske posnetke. Da bi se tudi praktično izuril, je sprejel službo režiserja pri Ufi, kjer je že pokazal svojo izredno nadarjenost. S tem sklepom pa njegova žena in njena rodbina nista bili zadovoljni, kajti to bene nade več, da bi se exprine Sigward pobotal s švedskim kraljem.

Da bi imel filmskega režiserja za zeta, zato ni bilo treba omožiti hčerke z vnučkom švedskega kralja, — je izjavil stari Petzold in ker je bila njegova hči istega mnjenja, je zahtevala ločitev zakonca. Tako je ostal kraljev vnuk na cedilu. Kralj mu je obrnil hrbet, žena ga ne mara, samo služba filmskega režiserja mu bo še ostala. Če se ne bo stric omeščal, bo moral exprine Sigward ostati pri filmu.

Ali imate Koledar za l. 1935

Za 50 centov dobite

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA — POVESTI, ČLANKI IZ ZEMLJEPISJA, ZGODOVINE IN NARAVOSLOVJA. — POLEG TEGA SPISOV DVEH NAŠIH PISATELJEV TROHE IN RUPNIK A; ŠALJIVKE BUKOVINSKEGA.

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Pošljite naročilo še danes!

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

277

Skočil je med nasprotnika in jima s pove-ljujočim glasom zapovedal upustiti dvoboj. In s strogim glasom je dejal:

— Kadar je francoska zastava razvita proti sovražniku, sme teči francoska kri samo v obrambo zastave.

Potem se je pa ozrl na oba nasprotnika in nadaljeval:

— Vem, zakaj sta si skočila v lase... Kriva je največ usoda.

Ir obrnjen k poročniku je nadaljeval: — Gospod d'Ouvelles gre lahko k svoji ženi, poročnik Gašper ga bo spremljal. Toda gospodu l'Ouvellesu moram sporočiti, da računamo z njim, da prevzame poveljstvo nad gorskimi vojaki. Vrne naj se čim prej.

Poročnik in Gašper sta odšla. Tedaj se je obrnil Roger k Rabussonu, ki je še vedno stal, zroč v zadržki v tla.

— Poročnik Rabusson, — je dejal, — dokazali ste nam, da ste pogumen vojak. Dokazite nam zdaj, da imate tudi plemenito srce. Še eno zmago si morate priboriti... Zmago nad samim seboj in nad svojo strastjo.

Potem je pa povzdignil glas in zaklical obrnjen k vojakom:

— Naprej!... naprej za čast Francije in neodvisnost Amerike!

Rabusson je pobral svojo puško. Nekaj časa je stopal povešene glave, potem je moral pa naenkrat storiti trden sklep, kajti dvignil je glavo in zaklical srdito:

— Gorje tem angleškim ciganom!

XXXI.

Obe četi sta hodili vso noč brez najmanjšega počitka. Francozi in gorci so kar teknovali med seboj in ponosni so bili na to, da lahko drug drugemu pokažejo svoje vrline.

Na nobeni strani ni bilo niti najmanjšega omahovanja.

Svitilo se je že, ko je prihitel poveljnik gorcev k vitezu, rekoč:

— Gospod vitez, prisluškoval sem na zemlji: dobrih pet milj daleč grme topovi.

— To je Washington ali Lafayette! — je vzkliknil vitez žarečih oči.

— Morda! — je odgovoril poveljnik gorcev z izrazom dvoma v glasu.

...Tudi Angleži imajo topove in zdi se mi, da so to strelji njihovih topov.

Obrnil se je k najbližjemu vojaku, rekoč:

— Poiščite takoj poročnika Gašperja in izročite mu tole povelje!

In iztrgal je list papirja iz svojega noteza ter napisal nanj v naglici nekaj besed.

Vojak je hitro odšel. In ta čas, ko so hiteli vojaki na vso moč naprej, sta se Roger in poveljnik gorcev živo posvetovala.

— Poveljnik, — je dejal poveljnik gorcev, — rad bi vas prepričal, da je angleška armada prav kar s topovi napadla Američane... Pogledajte, prepričajte se sami!

Tisti hip se je res dvignil ognjeni zubelj rakete visoko pod nebo in v daljavi sta zagledala premikajoče se temne lise; bila je vojska.

Druga raketa se je dvignila pod nebo.

— Pogledajte levo! — je vzkliknil poveljnik gorcev. — Ta druga temna proga, ki se vidi tam daleč, bo po mojem mnenju Washingtonova armada. To je baš smer, kamor moramo hiteti.

Roger je zrl v daljavo v pričakovanju, kdaj se dvigne nova raketa.

Kar so zažarele rakete na drugi strani. In baš tam so začeli grmeti topovski strelji.

Poveljnik gorcev je radostno vzkliknil:

— To je pa Lafayetteovo-topništvo, ki je napadlo Angleže.

Vitezu se je poznala na obrazu silna nestrpnost.

— Ne morete dočakati, poveljnik, — je dejal poveljnik gorcev, — da posežeta v boj na strani svojih rojakov. Tudi jaz bi že rad posegel v boj!

— Tem bolj, ker lahko preprečimo nakane Angležev, ki bi radi pretrgali zvezo med Washingtonom in Lafayetteovim zborom, — je odgovoril Roger.

— Naprej torej, — je zaključil poveljnik gorcev pogovor.

Topovski strelji so še vedno pretresali ozračje.

Po mnenju poveljnika gorcev je bila to Washingtonova armada, ki jo je bilo napadlo angleško topništvo, da bi se ne mogla združiti z Lafayetteovo armado, ki se je naglo bližala bojišču.

Toda angleški poveljnik je bil pravočasno obveščen o pohodu obeh armad in tako se je angleški armadi posrečilo odrezati drugo od druge.

Angleško topništvo je zavzemalo zelo ugoden položaj in tako so angleške granate kar deževale na ravnino, ki je delila ameriško armado od Lafayetteove.

Poleg tega je bil poslal angleški general pred bojno črto tolpe Siouxov, ki so se borile zelo hrabro.

Prvič odkar je bil začel svto vojno za svobodo, je bil Washington doživel, da mu je odrekla bistroumnost in hitrost njegovih čet.

Dal se je prehiteti sovražniku na bojišču, ki si ga je bil sam izbral.

Tudi general Lafayette se je zakasnil, ker je bil zgrešil pot in ni mogel tako hitro privedi svojih čet na bojišče.

Kazalo je, da se je usoda zarotila proti generaloma, da prepreči združitev obeh armad, ki je bil od nje odvisen izid bitke.

Nekaj ur pred začetkom bitke je poslal Washington več patrolj na vse strani, da bi se prepričale, ali se ne vidijo prednje straže Lafayetteove armade.

Toda patrolje so se vračale z negotovim odgovorom in generala so mučile vedno hujše skrbi.

Poleg tega so nameravali Angleži odkriti svoje baterije, pripravljajoč se na odločilni napad.

Do tega je prišlo kaj kmalu. Angleška pehota je bila že razvrščena in pripravljena za boj in tako je konjenica navalila na ameriške čete, ki se še niso bile razvrstile in strnile v bojno falango.

Prve vrste Američanov so se začele kmalu umikati in zanesle so paniko v vrste za seboj.

General Washington si je zaman prizadeval zadržati jih in ustaviti sovražnikovo prodiranje. Če bi bil prispel Lafayette tisti hip na bojišče in navalil z vso silo na sovražnika, bi se bil položaj morda izpremenil.

Toda generala ni bilo od nikoder in angleška pehota se je pripravljala z novo silo navaliti na Američane, ki so se komaj še za silo držali.

— — — — —

Ta čas, ko se je bitka razvijala v prilog Angležev, se je vitezova četa na vso moč žurila, da bim čim prej prispela na bojišče in posegla v boj.

Zdaniilo se je bilo že.

Vitez de Vaudrey in poveljnik gorskih čet sta si lahko mislila Američanom pretečo nevarnost.

— Poveljnik, — je dejal go rec vitezu, — Lafayette je še predaleč in bojim se, da ne prispe pravočasno.

Roger je prebledel.

— Ne, — je nadaljeval gorec, — kar poglejte! Ti prokleti Angleži lahko še vedno pošiljajo vse svoje čete proti Washingtonovi armadi sami... Zdi se mi, da diši to po porazu.

Vitez de Vaudrey je zadržtel.

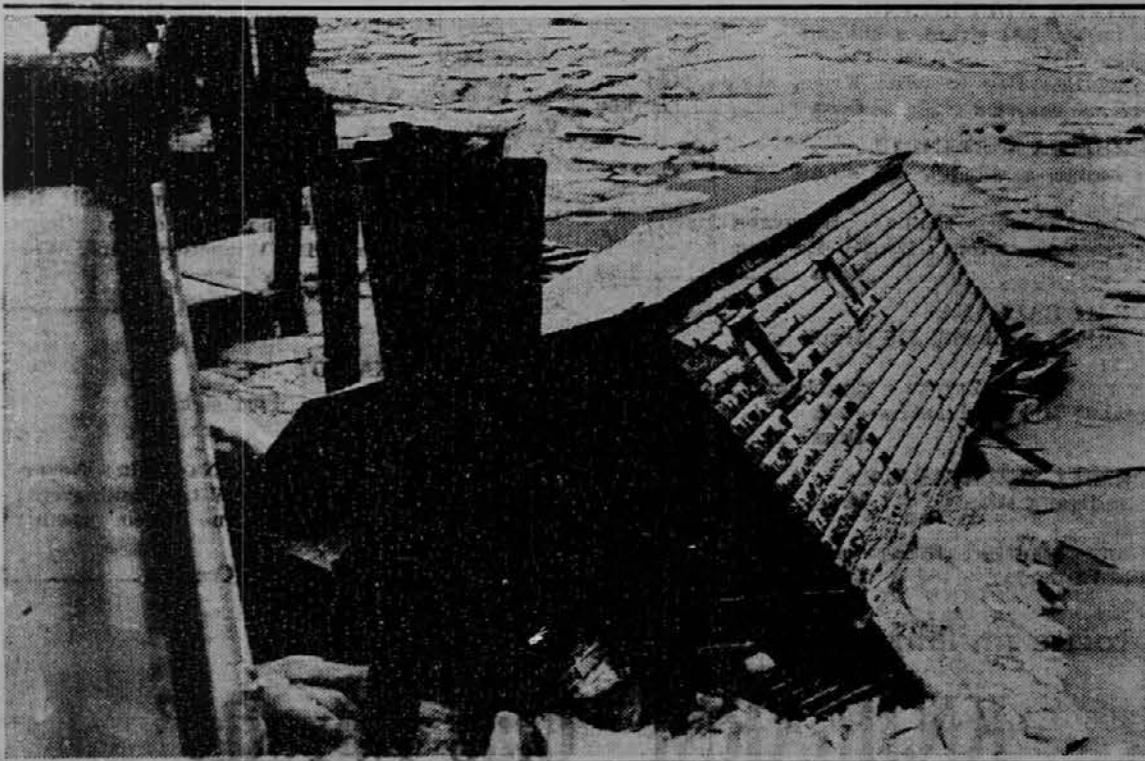
— Ne govorite mi o porazu! — je vzkliknil, — tam, kjer poveljujeta Washington in Lafayette, ne more biti niti poraza... In ne bo poraza, dokler ne obleže vsi Francozi do zadnjega mrtvi na bojišču...

Roger je bil ves izpremenjen. — Požuriti se moramo! — je zaklical odločno.

...Hiteti moramo, kar se da, da čim prej udarimo na Angleže!

(Dalje prihodajšč.)

VIHARNO IN Z LEDENINMI PLOŠČAMI POKRITO MORJE

je napravilo precejšnjo škodo ob neworški obali. Voda je porušila več letoviških hiš. Slika predstavlja prizor v Jamaica zalivu, kjer je bilo opustošenje največje.

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepših romanov slovenskih in tujih pisateljev. Pregledite cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

40

Ko pride Desertus do podnožja zadnjega hriba, pridrvi k njemu Gitli z jokajočimi besedami.

— Ona je! — pravi ter stisne, medtem ko zastavi korak, tresoč se roko na svoje prsi.

Sedaj stoji pred njim; zmešano ji vise lasje okoli bledega, od strahu spačenega obraza. Hoče govoriti, tedaj pa ga spozna in se prestraši. Obrne se, kot bi hotela zbežati; toda skrb za onega drugega ji prežene strah pred njim. Ihté pade pred njega in zakriči:

— Pomagajte mu! Pomagajte mu!

Desertus jo dvigne.

— Komu naj pomagam? Govori dekle, govori vendar!

Tedaj pa se zasliši glas gospoda Henrika:

— Kaj se je zgodilo?

Gitli se izvije iz Desertusovih rok, steče proti prostu, se oklene njegovih rok in ko ga vleče za seboj proti lovski koči, toži:

— Oh, dobri, ljubi gospod, prosim vas, pomagajte mu, ne sme umreti!

— Kdo dekle, kdo?

— Hajmo, Hajmo!

— Moj lovec? Kaj mu je? Ali je padel?

— Ne, ne, še mnogo huje! Nekdo ga je —. Njen glas utihne; ni smela govoriti, prisegla je! — Ne vem, ne vem! — kriči, — našla sem ga in ga prinesla domov, včeraj in celo noč je tako dobro spal! In danes zjutraj, je še rad vzel, kar sem mu skala. Opoldne pa je pričel čudno govoriti, je tolkel okoli sebe in vedno je hotel poskočiti in zbežati. Prosila sem ga in moledovala, da naj bo miren in naj ne premika roke. In glejte, z dvema rokama sem ga morala dvigniti in siliti. In naenkrat je omahnil, da sem že mislila, da je ugasnil kot luč. In tako še vedno leži. Enkrat sem bila pri njem, drugi sem zopet bežala ven in sem kričala in kričala, ker sem mislila, da mora in mora kdo priti! Oh, kaj sem prestala!

Pridejo do koč. Gitli hiti pred njimi, gospod Henrik in Desertus ji sledita. Na ognjišču gori ogenj.

— Tukaj, poglejte, — stoka Gitli, — tukaj leži in se več ne gane!

Gospod Henrik stopi k ležišču.

— Luč, Dietwald, luč!

Desertus izvleče iz ognja napol zgorelo trsko ter jo dvigne nad posteljo. Medtem ko gospod Henrik bolnika preiskuje, se Gitli boječe stisne v kot. Tam stoji s plahimi očmi, s tresočimi se rokami v ustih.

— Kaj je to? Obvezana rana? — Gospod Henrik se vzravna. — Ali si ga ti obvezala?

— Da, gospod! Ker mu je tekla kri!

Tedaj pa sopeč pride gospod Šlutman čez prag.

— Kaj pa je? Vsi vragovi! Kaj je?

— Poglejte, gospod oskrbnik, ako naši ljudje še ne prihajajo, — pravi gospod Henrik, — potrebujem škatljico z obvezami in balzomom.

— Kaj pa je fantu?

— Izvedeli boste, kadar bom sam vedel. Pojdite!

Gospod Šlutman je bil užaljen in izgine. Prošt se zopet skloni čez Hajmota.

— Spi, — pravi čez nekoliko časa Desertusu, — utrip srca je slab, toda miren, njegovo dihanje enakomerno. Po mojem mnenju je preстал hudo mrzlico vsled rane ter je omočen vsled slabosti. Nobene nevarnosti ne vidim!

Gitli sklone roke in molče premika ustnice.

— Ti, tam, pridi sem! — zakliče gospod Henrik proti njej. — Kako ti je ime?

— Gitli!

— Pridi sem, Gitli! In povej mi, kaj si njemu v pomoč vse storila.

Plaho pride bližje in tedaj jo spozna.

— Ali nisi bila pred nekaj dnevi pri oskrbniku? Ti si sestra Wolfratova, ne?

Gitli se zgane.

— Pridi vendar bližje in govori! Kaj si storila za moje-ga loveca?

S tresočimi rokami, oči vprte v tla, z jecljajočimi besedami mu vse pove. Pazljivo posluša gospod Henrik, in pater Desertus pa kot zamaknjen visi na Gitlinih potezah.

Ko skonča, pogleda z boječim, molčečim vprašanjem gospoda Henrika, kot bi hotela reči: — Ali nisem napravila kaj slabega?

Tedaj se vrne gospod Šlutman.

— Ljudje so tukaj, reverendissime, tukaj je škatljica! Gospod Henrik jo vzame.

— Počakajte me zunaj in nikogar ne pustite v sobo! Frater Severin —

— Še vedno ga ni.

— Kadar pride, naj počiva in se oddahne, nato pa naj pripravi gosposko koč. Walti naj ostane tukaj, štirje hlapci naj prenoče v planinskih kočah, jutri pa morajo zgraditi zopet tu.

Gospod Šlutman gre in bilo ga je slišati, kako je kričal nad hlapci, kot bi Bog ve kaj zagrešili.

— In jutri še pred dnevom ste zopet tukaj! — zaključil grmečo pridigo. — Ali pa vam odtrgam ušesa.

Čim glasnejše vpije, tem manjša postaja Gitli in tem bolj se stisne v kot.

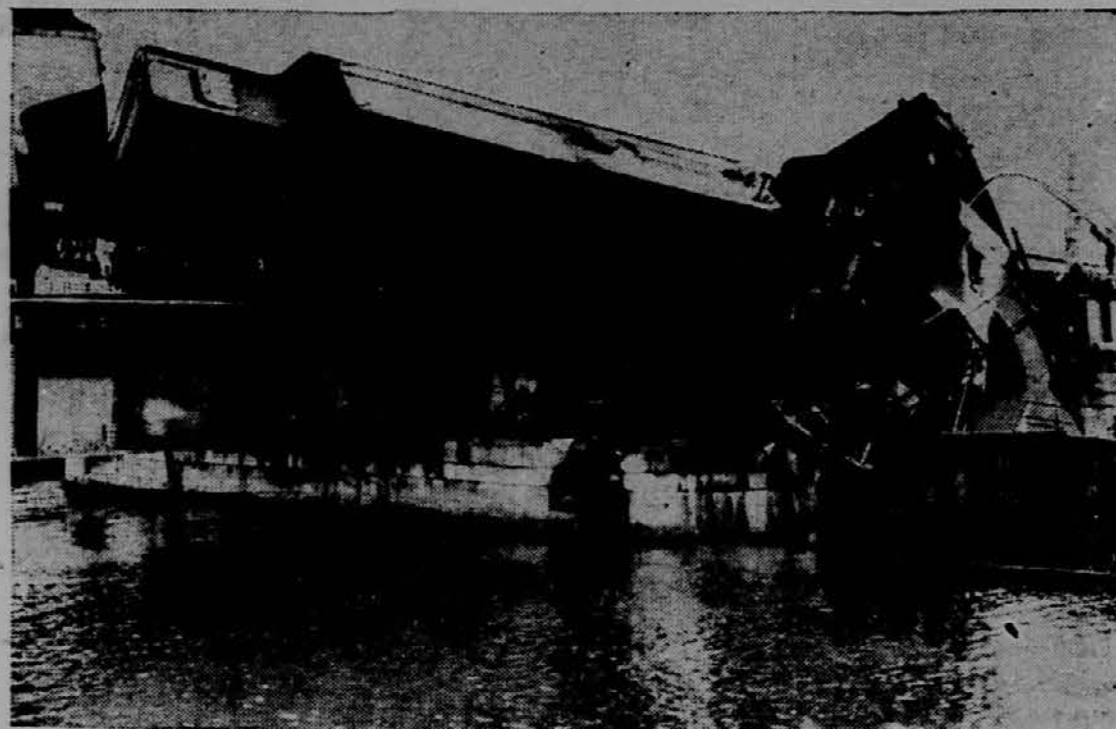
Gospod Henrik vzame iz škatljice, kar je potreboval ter pripravi novo obvezo. Ko odstrani z rane s smolo prilepljeno platno, se Hajmo z vzdihom iztegne, odpre oči in jih zopet zapre.

— Dietwald, tukaj pogledj, — zakliče gospod Henrik razburjen — to ni rana, kakoršno zaseka vržen kamenl, ali pa kakoršno dobi kdo pri padcu. To rano je vrezal sunek z nožem. Fant je bil napaden. To je napravil divji lovec, katerega je lovec hotel prijeti. Dekle! Pridi sem!

Gitli se trese po vseh svojih udih.

(Dalje prihodnjič.)

ZELEZNIŠKA NESREČA V FLORIDI

Ko je pri mestu Jupiter skočil s tira vlak New York-Miami železnice, je bilo težko poškodovanih dvanajst potnikov. Strojevodja in kurjač sta še pravočasno skočila iz lokomotive.

VELIKA LAKOTA NA KITAJSKEM

Wuhu, Kitajska, 4. marca.

Po zadnjih poročilih trpi 3 milijonov prebivalstva v južnem delu province Anhvey veliko lakoto. Ta lakota je posledica velike suše lanskega leta.

Prvo poročilo o lakoti je prišlo od misijonarja Georgeja Bircha, ki piše:

„Dve tretini te pokrajine sta brez živčja in ostalemu delu dežele preti ista usoda. Zalostno je hoditi po ulicah, kjer vidi človek vsepovsod samo bedo in smrt. Slišal sem, da je družine sedmih ljudi za lakoto umrlo pet oseb. Žene z otroci v naročju legajo na tla in mrjo.“

TRDNJAVA MILJARD

Kakor poročajo, se vršijo ta čas na skrivaj in pod najstrožjim nadzorstvom veliki transporti zlata iz pariške državne banke v njene podeželske podružnice. Uradno pravijo, da gre le za „tehnični ukrep“, s tem, da pošiljajo podružnice v centralo stare zlatnike in zlate kose, da jih tu prelijejo v zlate palice in odpošljejo nazaj. V resnici pa gre menda za to, da se je zlato v centrali že tako nakopičilo, da se boje za njegovo varnost.

Zlati zaklad se množi od tedna do tedna in bo kmalu prese-

gel rekord iz decembra 1932. Nikjer na svetu še ni bilo tolikšne množine dragocene kovine na enem trgu. Razen zlata v kosih in palicah so tu velikanske količine zlatnikov najrazličnejših valut, srebra in drugih dragih kovin.

Vse te milijardne zaklade čuvajo v pravi podzemeljski trdnjavi iz jekla in betona s 7 m debelimi zidovi. Trdnjava obsega 8 ha in ji ne morejo do živga niti najhujši topovski ogenj, niti najtežje letalske bombe, a tudi požar, voda, go-lazen in vlomilec ne morejo do nje.

Iz tretjega podkletja banke vodijo drobne stopnice do edinega vhoda v to ogromno zakladnico. Vhod predstavljajo 8 in pol tone težka vrata. Podzemeljsko jezero leži nad skalo, v kateri so zakladnice izsekali, a da so stori to jezero, so zajezili podzemeljsko reko. Varnostni ukrepi zoper nepoklicane obiskovalce so najstrožji, kar si jih morete misliti. Samo en človek lahko pride skozi vrtljiv, jeklen stolp v zakladnico, a če je ta človek vlomilec, bi lahko stavil na to, da ga bodo še pred ciljem avtomatično ustavili najhujši strupeni plini in drugi morilni pripomočki. V podzemlju je centralna kurjava in električna razsvetljava, za primer vojne ali vstaje pa je v njem dovolj kuhinj in živilskih zalog, za tisoč ljudi, ki bi lahko dolgo časa živeli v njem ločeni od sveta.

DOBER ČLOVEK

Nadaljevanje s 3. strani.

trgovca, ki je bil posodil denar in tudi nekaj stvari prodal na upanje. V pisnu je zahteval od žene umrlega, da mora plačati dolg za svojim umrlim možem. Če tega ne stori, da se bo obrnil na sodni-jo.

Pozneje sem tudi zvedel, da baš tisti Božič, ko je predstavljaj sv. Miklavža in sam kupil za 20 dolarjev igrač, sladkarij in orehov, njegovi otroci v stari domovini niso imeli niti črnega kruha. In temu možu so v splošnem rekli, da je dober človek. Zase in za svojo družino je bil tako slab, da slabši ni mogel biti.

V poznejših letih sem še večkrat naletel na dobre ljudi, toda bili so tako različni, da bi bilo težko uganiti, kdo je v resnici dober.

Znan mi je slučaj starega pečlarja. Ko je umrl, so v njegovi baraki dobili štirinajst ti-soč dolarjev, sam je pa fako-

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

8. marca: Albert Ballin v Hamburg; President Harding v Havre
8. marca: Berengaria v Cherbourg; Bremen v Bremen; Westerland v Havre
9. marca: Paris v Havre; Roma v Genoa
13. marca: Deutschland v Hamburg; Washington v Havre
15. marca: Olympic v Cherbourg
16. marca: Champlain v Havre; Conte di Savoia v Genoa
20. marca: Hamburg v Hamburg; Veendam v Boulogne; Pres. Roosevelt v Havre

22. marca: Pennland v Havre; Majestic v Cherbourg
23. marca: Ile de France v Havre
27. marca: New York v Hamburg; Saturnia v Trst; Manhattan v Havre
29. marca: Berengaria v Cherbourg; Bremen v Bremen
30. marca: Paris v Havre; Stuttgart v Hamburg; Rex v Genoa
5. aprila: Olympic v Cherbourg; Europa v Bremen
6. aprila: Champlain v Havre
10. aprila: Washington v Havre
12. aprila: Majestic v Cherbourg
13. aprila: Ile de France v Havre; Conte di Savoia v Genoa
19. aprila: Berengaria v Cherbourg; Bremen v Bremen
20. aprila: Roma v Trst; Paris v Havre
24. aprila: Manhattan v Havre
26. aprila: Europa v Bremen; Aquitania v Cherbourg
27. aprila: Lafayette v Havre; Rex v Genoa
3. maja: Majestic v Cherbourg
4. maja: Champlain v Havre
8. maja: Washington v Havre; Berengaria v Cherbourg
10. maja: Bremen v Bremen
11. maja: Paris v Havre; Conte di Savoia v Genoa
15. maja: Aquitania v Cherbourg
17. maja: Europa v Bremen; Saturnia v Trst
18. maja: Ile de France v Havre
22. maja: Majestic v Cherbourg; Manhattan v Havre
25. maja: Champlain v Havre; Rex v Genoa
28. maja: Bremen v Bremen
29. maja: Berengaria v Cherbourg

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihja in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI!!

KRIŽEM PO JUTROVEM 4 knjige, 595 strani, s slikami Vsebine: Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Samarih; Med Jezidi Cena1.50 PO DIVJEM KURDISTANU 4 knjige, 594 strani, s slikami Vsebine: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema oguljema Cena1.50 IZ BAGDADA V STAMBUL 4 knjige, s slikami, 627 strani Vsebine: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Gorop; Družba Eu Nasr Cena1.50 V GORAH BALKANA 4 knjige, s slikami, 576 strani Vsebine: Kovač Šimen; Zaroča z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik Cena1.50 PO DEŽELI SKIPETARJEV 4 knjige, s slikami, 577 strani Vsebine: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju Cena1.50	ZUTI 4 knjige, s slikami, 597 strani Vsebine: Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot Cena1.50 WINETOV 12 knjig, s slikami, 1753 strani Vsebine: Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-čl. lepa Indijanka; Proklestvo zlata; Zl. detektiva; Med Komanč in Apači; Na nevarnih potih; Winetov roman; Sans Ear; Pri Komančih; Winetova smrt; Winetova oporoka Cena3.50 SATAN IN IŠKARIOT 12 knjig, s slikami, 1704 strani Vsebine: Izzelenci; Yuma Setar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V tleh delih sveta; Izdajalec; Na lovu; Spet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dedič Cena3.50
--	--

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"
216 West 18th Street New York, N. Y.

Jezik po Aleksandrovem vzorcu — izborna jed.

JAZ in moj prijatelj Harry Winsten sva sedela v Jaeger's restavraciji, pila pivo in razpravljala o jedeh, ki jih ljubijo moški. Winsten spada v dvorano slavnih mož, kajti iznašel je poseben način, kako je mogoče pripraviti steak. V besedo nama je segel postaren Rus žalostnega obraza in žalostnega pogleda, ki sta ga že dalj časa poznala.

— Tudi jaz zbiram kuharske navodila, — je rekel. — Na stolne jih imam, na tisoče — na milijone. Če bi bile danes v Rusiji drugačne razmere, bi bil najbrž v carjevi službi, kot sta bila moj oče in stari oče. Skorogotovo bi bil carjev kuhar.

Winsten in jaz sva se spogledala, misleč, da imava pred seboj enega sloviti lažnjivca. Pa sva se motila. Rus je nadaljeval.

— Eno najboljših jedi, kar jih je bilo kdaj iznajdenih, je iznašel moj stari oče za carja Aleksandra III. Moj stari oče mi je razodel skrivnost. Če se potrudita v moje stanovanje, se bosta prepričala.

Par minut pozneje sva bila pri njem. Jed, ki jo je omenil najin prijatelj, je bil — jezik po Aleksandrovem načinu.

— Sedaj, — je rekel. — bo jezik kuhan in ga bom olupil ter ga razrezal na pol inča debele rezine. Poglavna stvar je pa polvika. No, kmalu bosta videla.

Rus je dal v globoko ponev žlico masla in ko se je raztopilo, je primasal žličko zdrobljenega sladkorja, da je nastala rjava zmes. Nato je preceдил v ponev plint juhe, v kateri se je kuhaj jezik. Prilil je pol steklenice temnega piva, dodal žlico rozin, žlico zdrobljenih mandljev, limonov olupke in lorberjevo pero ter sol in poper. Vse skupaj je pustil deset minut počasi vreti. Reziné jezika je položil na en krožnik, polviko pa zili v drugo posodo. Kosilo je bilo pripravljeno.

Tako dobre jedi že zdavnaj nisem jedel. Pivo se v polviki sploh ni poznalo, pač ji je pa dalo poseben, eksotičen okus. In baš to je ena izmed u-metnosti, ki jih poznajo le najboljši kuharji.